

тъ батареи се изнесе напредъ за по-ефикасна поддръжка. Въ 7 часа командирът на бригадата съобщи на командира на полка, че е заповедалъ артилерията да поддържи 2-а дружина и че дава въ негово разпореждане 3/3-а планинска батарея.

Отъ избѣгали и предали се войници отъ 17-и срѣбъски полкъ се узна, че командирът на Дринската дивизия е заповѣдалъ дивизията да контъръ-атакува и отхвърли нашите части въ долината на р. Бродъ. Командирът на полка донесе за това на командира на бригадата, предупреди командирите на дружините, като заповѣда всички офицери и войници да изпълнятъ докрай своя дѣлъ.

И действително, къмъ 19 часа сърбите минаха въ контъръ-атака срещу 2-а дружина. Значителни неприятелски части почнаха да се спускатъ срещу дѣсния флангъ на дружината, а частите, които бѣха срещу центъра и лѣвия флангъ на дружината, откриха силенъ пушеченъ, картеченъ огънь, поддържанъ и отъ мощното действие на артилерията, която не жалѣше снарядите. Особено бѣснѣеха вражескиятъ фланкиращи батареи. Стрелбата на срѣбъската артилерия бѣ много точна. Гаубичните му батареи, сѫщо и минохвъргачките обсипваха съ фугасни, бризантни гранати и мини всѣка гънка на мястността. Тѣ засипваха съ чугунъ фланговете и тила на ротите. Гдето и да се подслонѣха ротите, даже и отдѣлни групи, биваха засипвани съ градъ отъ шрапнели, гранати и мини.

Геройчните роти срещнаха контъръ-атаката съ вихровъ огънь. По причина на голѣмите загуби положението имъ стана много тежко, особено на тѣзи (7-а, 14-а и 10-а роти), срещу които бѣ насочена непосрѣдствено контъръ-атаката.

И въ този сѫдбоносенъ моментъ се намѣриха герои, за които животът не бѣ по-милъ отъ другарите имъ. Началникът на полковата поддръжка майоръ Спасовъ, като сквана важността на момента, по свой починъ поведе смѣло напредъ полковата поддръжка (11-а и 12-а роти) заедно съ дружинната поддръжка (15-а рота). Подъ най-силния огънь на врага той се хвърли решително въ боя, за да поддържа бойната част за отбиване на контъръ-атаката. Най-вдѣсно се развѣрна 12-а рота, която имаше свръзка съ 14-а рота, до нея — 11-а рота, а влѣво — 15-а рота въ свръзка съ 8-а рота. Всички роти запазиха позициите си, срещнаха съ вихровъ огънь и отбиха смѣлата срѣбъска контъръ-атака. Сърбите претърпѣха голѣми загуби и, разстроени, въ безпоредъкъ отстѫпиха. Следъ този неуспѣхъ противникътъ засили още повече артилерийския си огънь по отстоените на 300 крачки отъ телената мрежа, почти на открито, наши роти. До вечерта врагътъ се опита на два пъти да мине въ контъръ-атака, но и двата пъти срещна чиличените гърди на героите Сливенци.

Когато се мрѣкна и огънътъ намалѣ, съ голѣма мѣжа се прибраха и погребаха въ братска могила въ долината на р. Бродъ 63 трупа на убити скажи наши герои.

Презъ цѣлата нощъ врагътъ обстреляваш картеченъ и миленъ огънь нашите окопи, при това времето се развали — завалѣ дъждъ.